

nisteren kunnet sige at man kunne lægge for dagen. Tværtimod har ministeren sagt: Nej, det er da så hurtigt som muligt.

Så må vi da håbe, at samfundet ikke forandrer sig på de 4 år eller 3½ år, det tager at tage en uddannelse. Ministeren lader de her elever i stikken på baggrund af nul dokumentation.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder): Det sidste indlæg forstår jeg simpelt hen ikke, altså udtalelsen om, at jeg ikke har en eneste prognose, at jeg intet aner, og at jeg tilsyneladende også er ligeglad med det.

Kl. 15.05

Så vidt jeg har haft til hensigt, har jeg sagt det stik modsatte, nemlig at jeg i modsætning til fru Pernille Rosenkrantz-Theil insisterer på at bruge mine øjne og se på samfundet – hvor er der muligheder, og hvor er der ikke muligheder? – og tage hensyn til det i uddannelsespolitikken samt lægge vægt på prognoser som den, Steffen Møller-udvalget kom med, og som nu er blevet bekræftet som fuldstændig korrekt, nemlig den, som allerede i 1980'erne sagde, at vi skulle uddanne dobbelt så mange teknikere og ingeniører.

Det er mig, som lægger vægt på prognoser, og det er fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som er ligeglad med dem i denne ekstreme liberalisme, som hun er endt i på sine gamle dage. (*Munterhed*).

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1759

12) Til undervisningsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

»Hvorledes forholder ministeren sig til de nye tal fra Århus Tekniske Skole, som viser, at 350-400 elever (55 pct.) i år forventes at blive tvunget til at opgive deres erhvervsuddannelse på grund af nedskæringerne i skolepraktikken, og hvorledes vil ministeren sikre, at disse unge ikke falder helt ud af uddannelsessystemet og aldrig får en kompetencegivende uddannelse?«

Kirsten Brosbøl (S):

Vi har jo allerede været lidt rundt om emnet, men jeg synes stadig væk, det kunne være rart at høre en konkret kommentar fra ministeren til de tal, vi nu har fået på bordet fra Århus og ikke mindst også fra København, hvor vi lige nu står i en situation, hvor der er hundredvis af unge

mennesker, som bliver nødt til at stoppe deres uddannelse.

Ministeren har sagt indtil videre, at de enten kan fortsætte i al uendelighed med at søge en praktikplads inden for deres fag, hvilket jeg skulle hilse og sige at der ikke er ret mange af dem der synes er særlig realistisk, efter at de gang på gang har fået smækket døren i hovedet på arbejdspladserne – skolerne gør i øvrigt, hvad de kan for at hjælpe dem – eller også kan de fortsætte i den anden uddannelse, siger ministeren, men er det ikke rigtigt, at de alternative, korte erhvervsuddannelser heller ikke er særlig efterspurgt hverken af de unge eller af erhvervslivet?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder): Men nu får jeg da lyst til at spørge spørgeren: Skaber skolepraktikpladser flere job på de områder, hvor der var skolepraktik? Blev der et eneste ekstra job af, at der var skolepraktik? Og er målet med erhvervsuddannelsen ikke, at folk skal i job?

Da jeg ikke må spørge, vil jeg selv svare og sige, at det er udsigten til job, som er afgørende for de unge. De kan blive ved at søge. Det kan man ikke, hvis man har for lavt pointtal i de videregående uddannelser, så er der lukket, men på det her område kan man jo blive ved med at søge, samtidig med at man, indtil ønsket opfyldes, tager det næstbedste eller det tredjebedste. Og jeg håber, at skolerne virkelig lægger sig i selen for at give de unge nogle gode råd, og der er masser af gode råd at give i den situation, som nogle af dem står i.

Kirsten Brosbøl (S):

Bliver udsigten til at få et job bedre af, at man frafalder en uddannelse og dermed ender som ufaglært? kunne man så vende det om og spørge ministeren om. Er det alternativet for den gruppe af unge, som ikke kommer videre i uddannelsessystemet? For vi ved jo, at en stor del af dem, der falder fra nu, aldrig kommer videre i uddannelsessystemet. Alternativet for dem er, at de fortsætter som ufaglærte, eventuelt på overførselsindkomst. Er det et bedre alternativ? Bliver udsigten til job bedre af ingen uddannelse at få?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder): Man kan godt argumentere for, at det i mange tilfælde er bedre at være ledig *med* en uddannelse end at være ledig *uden* en uddannelse, men det gælder ikke undtagelsesfrit, for hvis man nu